

הלכות הדרף היומי

מסכת נדרים

תוכן

- א. שהנזירות חל על הנזירות..... 1.....
- ב. לעבור עליו בשנים..... 1.....
- ג. לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר..... 2.....
- ד. הרי זה גיטיך שעה אחת קודם למיתתי אסורה לאכול בתרומה מיד..... 2.....

דף ג:

א. שהנזירות חל על הנזירות

האומר הריני נזיר זה מגלה תגלחת טהרה יום אחד ושליש, מי שנזיר¹ שתי נזירות שאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום צריך למנות שתי נזירות כלומר שמגלה את הראשונה ביום אחד ושליש, ומיד לאחריה מתחיל נזירות שניה ומגלה את השניה ביום אחד ושליש, ואם גלה את הראשונה יום שלישים מגלה את השניה יום ששים, ואם גלה יום תשעה וחמשים יצא, שיום שלישים עולה לו אף למנין נזירות שניה.

ב. לעבור עליו בשנים

הנזירות הוא נדר מכלל נדרי איסור² שנאמר (במדבר ו פסוק ב) **כִּי יִפְלֵא לְנֶדֶר נְזִיר וְגו'**, ומצות עשה שיגדל שער ראשו שנאמר גדל פרע שער ראשו, ואם גילה בימי נזרו עובר בלא תעשה שנאמר תער לא יעבור על ראשו, וכן אסור להטמא למתים או לאכול דברים שאסרן הכתוב עליו מגפן היין כל ימי נזרו. עבר וגלה³ או נטמא או אכל מגפן היין הרי זה לוקה שתיים, אחת משום לא יחל דברו שכולל כל הנדרים, ואחת משום דבר שעבר עליו מדברים שאסורין איסור מיוחד על הנזיר.

¹ רמב"ם הלכות נזירות פרק ד הלכה א – ב

² כמו שהתבאר לעיל דף ב. בפתיחה, שיש שני מיני נדרים, נדרי איסור שאוסר איזה דבר על גופו, ונדרי הקדש שמקדיש דבר להקדש כמ"ש הרמב"ם ריש נדרים. ולכאורה הוי נזירות מנדרי הקדש, שהרי הנזיר חייב להביא קרבנות כמבואר בתורה, ועוד שהתורה קראתו קדוש בדכתיב: קדוש יהיה גדל פרע וגו'. ומ"מ אין זה אלא נדרי איסור ככל נדרי איסור שאסר על גופו שתית יין וגילוח וטומאה למתים, והקרבנות באין ממילא, ונ"מ לעניין הלאוין והעשין שחל עליו כמו על נדרי איסור.

³ רמב"ם שם פרק א הלכה ב, ועיין ערוך השולחן העתיד הלכות נזירות סימן ב סעיף יד

הלכות הדרף היומי

מסכת נדרים

ג. לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר

האומר⁴ לא אפטר מן העולם עד שאהיה נזיר, הרי זה נזיר מיד שמא ימות עתה, ואם איהר נזירותו, הרי זה עובר בבל תאחר לשלמו, ואין לוקין על לאו זה⁵.

וכן מי שאמר⁶ הרי אני נזיר יום אחד לפני מיתתי, הרי זה אסור לשנות יין ולהטמא ולגלח לעולם⁷.

ד. הרי זה גיטיך שעה אחת קודם למיתתי אסורה לאכול בתרומה מיד

כבר התבאר במסכת יבמות דף סט: שבת ישראל לכהן⁸ אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לידה, או ליד שלוחה שעשתה לקבלה, ואפי' כתב הבעל גט ועשה שליח להוליכו ומסרו לו, והיא יודעת כן, בכל זאת אוכלת עד שתקבלנו שכל זמן שלא קיבלתו אינה מגורשת והיא אשת כהן⁹, וכל שהיא ספק גרושה¹⁰ הרי זו לא תאכל.

⁴ רמב"ם שם הלכה ד

⁵ לאו דוקא האומר לא אפטר וכו' אלא אפי' קבע זמן לנזירותו ואיחרו אין לוקין עליו משום דקי"ל כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. רדב"ז

⁶ רמב"ם שם פרק ד הלכה י

⁷ הטעם מבואר שמא ימות למחר ונמצא היום נזיר דלא דמיא לאומר לא אפטר מן העולם ואיתא בפ"ק דנדרים דהתם אם נוהג נזירות אחת נפטר אבל זה שקבע לנזירותו יום אחד לפני מיתתו אין לו תקנה כלל. רדב"ז. יש לדקדק דלמה יהיה אסור ביין מעתה הרי מדי ספק לא יצאנו ורבינו פוסק בכמה מקומות דספק נזירות להקל ובשלמא בלא אפטר מן העולם דין הוא שיחול עליו מיד אבל ביום אחד לפני מיתתו הדבר ספק בכל יום ודמיא לההיא דהריני נזיר ביום שבן דוד בא דאם הוא שבת וי"ט מותר משום ספק וי"ל דיום אחד לפני מיתתו דקאמר לאו דוקא יום אחד דהא משמעות דבריו להיות נזיר שלם והו"ל כקודם שאפטר מן העולם ועוד דבהכרח צריך להיות נזיר מיד כדי לקיים נדרו דאם לא עכשיו אימתי ודו"ק. מעשה רקח. הנה רבינו ז"ל כאן חשב כל הני דברים שניזיר אסור בהם ולמה אך באמת כך דהא כיון דאמר דהנזירות לא תתחיל עליו רק יום אחד לפני מיתה שוב לא חלה עליו נזירות כלל דאין נזירות פחות מל' רק דמ"מ לא גרע מנדר וכמשי"כ לעיל וא"כ אסור בהני דברים רק מחמת נדר לא מחמת נזירות וכמו דהך דמנחות דף ק"ט ע"א גבי הריני נזיר ע"מ כו' ע"ש בפיהמ"ש ולא דמי להך דלא אפטר מן העולם דשם ר"ל דתחול עליו נזירות שלמה כדת ושפיר חל וכאן הוה כעין דהך דנדרים ס"ט גבי הקמה והפרה לא תחול כו' וע' בהך דכתובות דף ל"ט ע"א בהך מחלוקת אי יש זמן לאחר מיתה ע"ש וה"נ כן. צפנת פענח

⁸ רמב"ם הלכות תרומות פרק ט הלכה א

⁹ ר"י קורקום

¹⁰ כגון שזרק לה גיטה ספק קרוב לה ספק קרוב לו וכן שאר ספקות ואף על גב דאיכא למימר העמד אשה על חזקתה שלא נתגרשה מ"מ חיששו בתרומה אפי' במקום חזקה היכא דאיכא רעותא וכן אם נמצא פסול בהגט אם אינו בטל מה"ת אסורה לאכל בתרומה וכן להיפך בבת כהן לישראל שחזרת לבית אביה כשאין לה זרע

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת נדרים

כהן האומר לאשתו בת ישראל, הרי זה גיטיך שעה אחת קודם למיתתי¹¹,
אסורה לאכול בתרומה מיד, שמא זו היא השעה שקודם מיתתו¹² והרי היא
מגורשת ממנו.

מהישראל אם נפל ספק בהגט או נמצא בהגט פסול דרבנן עדיין אסורה לאכול בתרומה עד שיצא הגט
בכשרות גמורה. דרך אמונה שם ד'
¹¹ כגון שהי' ירא שמא ימות פתאום או בעיר אחרת ותזקק אשתו לחליצה ונתן לה גט כשהוא בריא [והי'ה
בשכיב מרע] ואומר לה גט זה יהא לגיטיך שעה אחת קודם מיתתי. רש"י סוכה כג':
¹² ואף על גב דאשת ישראל הנשואה לכהן והלך בעלה למדינת הים אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים ואפי'
הי' בן מאה שנה כמבואר שם ה"ג מהואר בגיטין כח. דהיינו משום דשמא מת לא חיישי' דמעמידין אותו על
חזקת חי, אבל שמא ימות חיישי' דלא מרע לה לחזקה בהכי ולכן כאן שנתן לה גט ע"מ שיחול שעה א' קודם
למיתתו חוששין שמא ימות מיד ועי' מאירי שם דרך בתרומה החמירו לחוש שמא ימות משום דאפשר בחולין
ודוקא כאן שאם ימות נמצא עושה איסור למפרע אבל במקום שאפי' ימות אין האיסור אלא מכאן ולהבא לא
חיישי' שמא ימות. ישועות מלכו

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>